

Thomas Lindemann

**Programma Quo ad Funebres Exequias Quas Matronae ... Annae Michaelis Viri ...
Joannis Maesii, Senatoris huius urbis meritissimi coniugi delectissimae viduus
moestissimus, paratas expetit Omnes omnium ordinum Cives Academicos
officiose invitat**

Rostochii: Pedanus, 1626

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770665837>

Druck Freier Zugang

Lindeman, T.,
in
A. Michaelis,
uxor. J. Maes.
Rostock, 1626.

Programma
Quo ad
Funebres Exequias
Quas

MATRONÆ SELECTISSIMÆ

ANNÆ MI-
CHAELIS

Viri Prudentissimi & Spectatissimi,
JOANNIS MAESII,

Senatoris hujus urbis meritis coniun-
gi dilectissimæ viduus

paratas expetit

Omnes omnium ordinum Chores
officiose invitant

RECTOR

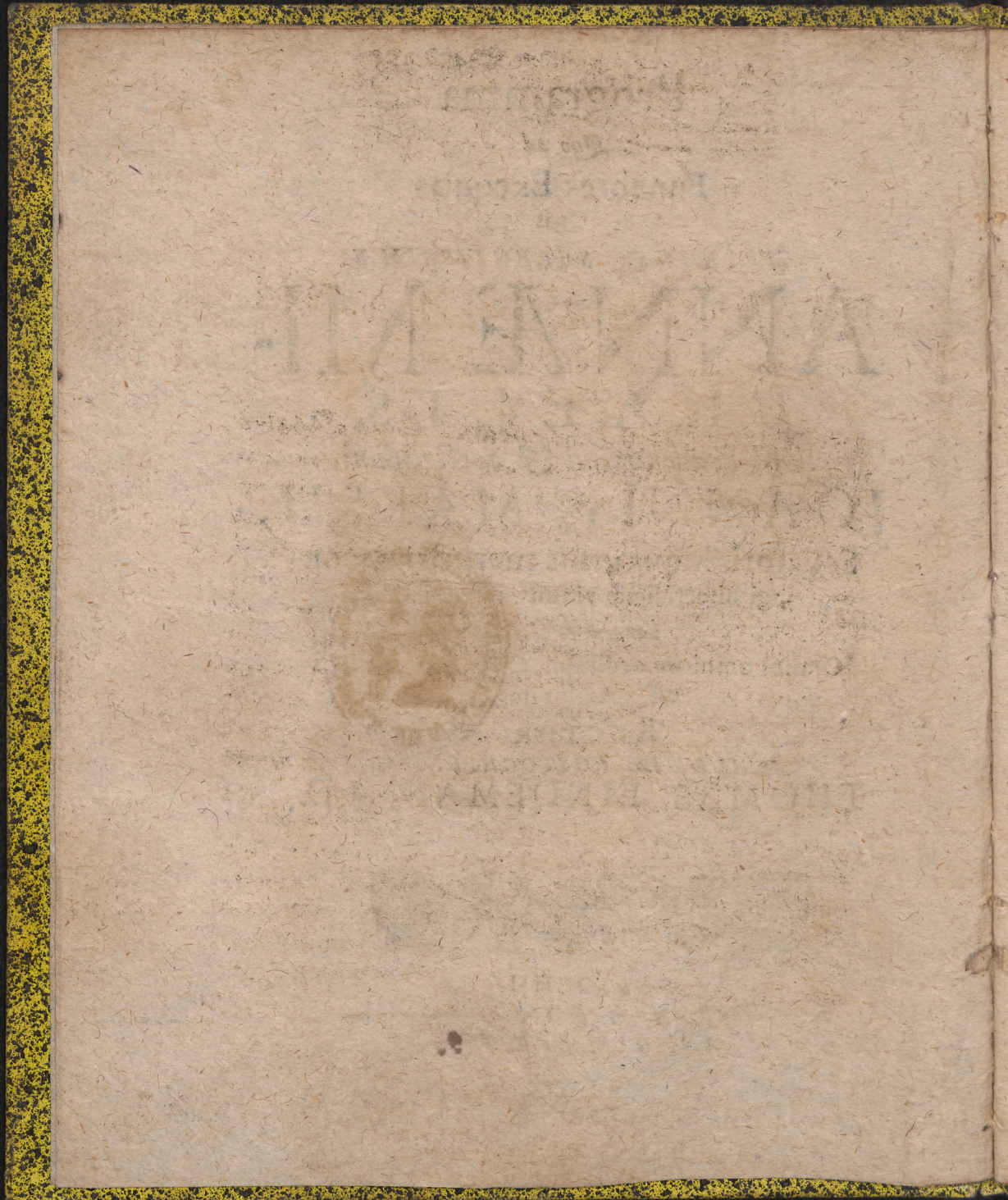
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,

THOMAS LINDEMAN, J.D.

ROSTOCHII

Excudebat JOACHIMUS PEDANUS,
ANNO M. DC. XXV.

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

THOMAS LINDEMAN

J. U. D. & Professor.

Alexandrum scribunt Mace-
donem, cum Jovis Hammonis tem-
plum accessisset, atque ab eo filij no-
mine appellatus esset, credidisse isti
idolo, idq; ex Homeri sententia, à
quo nunc àνδρῶν θεὸς Divum
pater atque hominum dicitur. Id
cum ille admisisset oraculum, etiam
amplius ex hoc patre suo querere voluisse, non quidem de
Darj Persarum regis fuga, non de calamitatibus Gracie, non
de turbis Asia: sed tanquam in illis & alijs nihil esset periculi
de Nilo rogasse, è quibus fontibus ille fluvius ortus in Ægyptum
feratur. Hoc unum scilicet ei ad felicitatem decrat, scire,
quibus locis ignoti fontes Nili essent, eoz cognito sibi sa-
tis beatus & alijs videbatur: cum certè nibilo beatior futu-
rus fuisset, si cum Nilo, ipsum quoq; Danubium, Rhenum,
& Albim, adeoz ipsum Oceanum & quaecunq; de illo dicun-
tur, habuisset vel cognitisima. Multo sapientius haud
dubie fecisset, si fluvios eorumq; aquas defluere siviisset, quò
A 2 cor

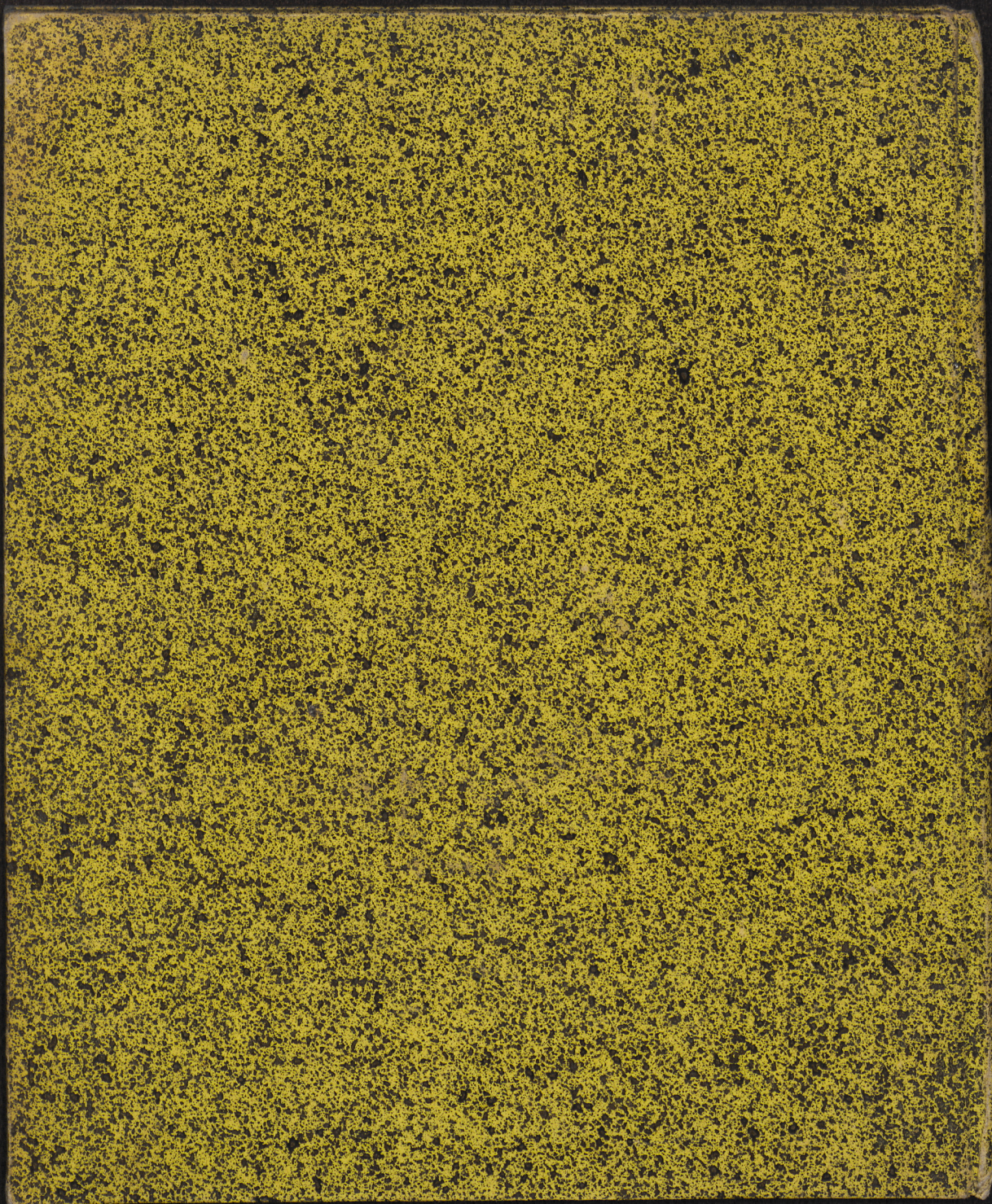
eos Deus involuit, ipse vero hunc suum patrem, vel quem-
cunque alium interrogasset ac responsum inpetrasset de re, quæ
multos mortales turbat, quæque intellecta & percepta nec pau-
cis, nec levibus malis totum genus liberat. Nimirum quid
sit, quod pater ille hominum & universi conditor, cum sit
optimus & maximus, multa tamen mala toleret, quæ cum
ejus bonitate simul & potentia, imo etiam sapientia pugnare
videntur. Plus ni fallor contulisset hæc questio ad usum &
commodum totius humani generis, quam cum Dorici de Pelo-
ponneso, aut Athenienses de Jonia, aut de Sicilia quasi verunt
Corinthij. Quid nos vero, an hos imitabimur, & cum
Alexandro ad Jovem Ammonem, aut cum cæteris ad Apol-
linem Delphicum, ad quercum Dodoneam, ad antrum Tropho-
nij, ad alia oracula ibimus? Nihil quidem hæc opus est mo-
lestia: alia sunt nobis oracula, alia literæ, alia responsa,
cujus libet Sibyllæ folijs veriora ac certiora, ex quibus didi-
cimus, quod Mors hominis, quo terra nihil æxidvov alit
ex poetæ sententia, & rei sic se habentis veritate, (cætera enim
ut sunt Fames, Bellum, Pestis, diluvia, Incendia nunc ta-
tebimus) quam homines malum esse dicunt, peccati sit sti-
pendium, Quod ira domini faciat nos deficere, quod
ejus furore turbemur, quod iniquitates nostras posuerit
in conspectu suo. Nimis enim frigida videntur quæ phi-
losophi de Materia & Forma comminiscuntur, quæ licet alibi
suum locum habeant, hæc in re merito ab ijs rejiciuntur, qui
altius ab illis ad autorem earum suis meditationibus adscen-
dunt. Quid vero de pijs hominibus dicent, quid causæ affe-
rent? in quibus ut eadem sit materia, certè forma longè ali-
ter in pijs, aliter in impijs affecta esse deprehenditur. Si igitur
quotidiana experientia nos docet, homines probos & qui
suos affectus non tantum ad sanæ rationis ductum sed & Spi-
ritus

ritus Sancti nutum componuat, non minus rara nostra mortalitatis exempla nobis relinquere, quam qui rectam rationem excutiunt petulanter, & Spiritui Sancto per verbum suum, eos vocanti, ducenti, monenti resistunt, annorū omnis illa de Materia & Forma quasi malorum causis evanescit cōmentatio & animos quarentium in dubio relictos destituit. Nimis pro dolor, triste exemplum habemus in Ampliſſ. prudentiſſ. ac doctiſſ. Viri, Dn. JOHANNIS MASII, Senatoris eximij, amici nostri honorandi, conjuge ANNA MICHAELIS, quæ repentino & inſperato plane obitu suo hanc operam nobis peperit. Illa enim ætate florentiſſima, virtutibus prædita, quæ ſedula matrifam, & uxori ſua viſſimæ ſimul caſtiſſimæq; & ſui mariti amantiſſima, & ut ſæcunda ſic diligenti ac ſollicita conveniunt, viā omnis carnis ingredi coacta eſt, cum ætate, liberis, opibus honoribus ſoreret & hac tanta bona ſingulari modeſtia ac pietate ornaret. Nata eſt enim piæ defunctæ matrona ſæculi ſuperioris Anno nonageſimo octavo, ex honeſtiſſimis parentibus, cum patrē habuerit, JACOBUM MICHAELIS & ANNAM BODDEKERS matrem: avus paternus ei fuerit JACOBUS MICHAELIS, vir integerrimus, maternus vero, HENRICUS BODDEKER vir pius, religioſus publicè & privatim bene notus & in præfectura VVar-nemundenſi, quam adminiſtravit, juſtè ac integrè verſatus. Iſti parentes cum ſcirent ſexus muliebris præcipuas virtutes eſſe, Pietatem, caſtitem, domi cuſtodiam, & quæ iſtas comitare amant, alias, tenera ætate puellam ſic educarunt, ut cum lacte materno pietatem, quæ ceterarum virtutum eſt fundamentum, inbiberet, eamq; creſcentibus annis aſſiduo verbi divini auditu in officina Spiritus Sancti aleret, augetet ac confirmaret. Acceſſit exempli domeſtici efficacia, quod cum illa quotidie tanquam ſpeculum intueretur

tur in arte regendi familiam ita paulatim profecit, ut Anno
 etat. octavo decimo maritum sibi virtutum suarum cesso, mi-
 nimè vero lascivis, ut passim videmus, illecebris attraxerit
 ac devinxerit haud vulgarem & plebejum, sed ijs virtutibus
 ornatum, ea doctrina, prudentia & rerum agendarum dex-
 teritate cognitum, ut paucis annis post matrimonium cum
 hac virgine contractum in ordinem hujus Reip. Senatorium
 cooptatus sit. Quem cum ista Sponsa electio minimè fru-
 strata esset, accessit ad suavisimam conjugii divina benedi-
 ctio, qua ipsa mater, hisce decem annis, mensibus tribus, die-
 bus quatuor, tot enim vixit in conjugio, digna qua deca-
 das totidem viveret, septem liberos marito patri dedit,
 ANNAM, MARGARETAM, CATHARINAM.
 I. CATHARINAM. II. TILSAM, filios duos JACO-
 BUM & HENRICUM, ex quibus amba CATHARINÆ
 cum HEINRICO denata matrem in hac via præcesserunt, su-
 persitibus reliquis, & ut diu sint solatio vidui parentis hoc ca-
 su afflictissimi DEUM ex animo precamur. Hoc tempus
 conjugij quanto limitibus arctioribus à DEO sic ordinante
 circumscriptum fuit, tanto clarius ex illo virtutum tapice
 proluxerunt virtutes, quibus hunc maritum sibi conciliave-
 rat, quasi ipsa occulto mentis instinctu hoc ageret, ut virtu-
 tum excellentia conjugij brevitatem compensaret. Cum
 enim ex earum numero esset, quas Apostolus noster *ἀνδρὲς* qua-
 si dicamus, Domi custodes, domi curantes, vigilantes, fide-
 deles, mariti ac liberorum amantes vocat, iisdem artibus mu-
 tuum sui mariti amorem adeo constantem retinuit, ut cum eo,
 nunquam in sacellum Deæ Viripalace venerit, nunquam in-
 gratiam, redierit. Sed revera sic est, uti dicitur HOMO
 FLOS. Florebat nimirum juvenis matrona plurimis bonis,
 nec, instar Poëtice Niobes, aliarum felicitatem provocabat, sed
 piè, castè, modeste florulenta fortuna sua utebatur ac frueba-
 tur,

gur, cum FLOS iste cepit agre habere marcescere, nutare, &
 interitum, qui tamen initio morbi nondum timeri poterat,
 minari, idq. ipso dici, quo maritus, nunc viduus mestissimus,
 missus & jussu Ampliſſ. Senatus hujus urbis, ad Juridicam pro-
 vincialem proficisceretur. Ac dimisit illa quidem publico na-
 mine discedentem, cui privatam caritatem ac necessitatem
 mulier juxta patria & mariti amantiſſima poſthabuit, sed
 non sine ſuſpiriis plurimis dimiſit, quibus discedentem proſe-
 cuta eſt. Interim creſcit mōrbus indies, febris enim erat in-
 ordinata, creſcunt varia eaq. graviora ſymptomata, crebra
 oſcillationes, pandiculationes, horrores, appetitus deſectio: eaq.
 omnia ab ortus, qui duo de vigesimo hujus menſis die acceſſerat,
 auxit. Ex quibus cum nihil ſanè, ſive ut Graci alio ſenſu ſo-
 lent, ὁδὸν ὀνείας ominaretur & judicaret medicus peritiſſi-
 mus, & alij, miſſo illa nuntio, virum ex publica actiōe revo-
 cari curavit quidem, ſed ille occulto preſagientis malum ani-
 mi inſtinctu, nuntium ultro praevenit ac domum reverſus ani-
 mi ſui dimidium lecto affixum deprehendit & ita affixum,
 ut vigesimo die hujus menſis, cum ſe rite ad illud iter prepa-
 raſſet ac procuraſſet, pie placideq. exſpiraverit. Et quidem
 haud male cum illa actum eſſe ſcimus quae, quod in ſacris olim
 uſurpari ſolebat, ἐφύγετο καὶ εὐγενὲς ἀμεινον, ex tempeſtate hu-
 jus mundi in portum caeleſtem ſubducta. Quin potius gratula-
 mer vi hanc tranquillitatem, hunc portum, hoc gaudium; ſed
 mariti nunc vidui meſtiſſimi, uxorem cariſſimam deſideran-
 tis & liberorum parentem ſollicitam, ac ſedulam curatricem
 requirentium vicem dolemus. Ille enim, cum haberet non ſo-
 lum quacum domesticas educandorum liberorum ac regunde
 familiae curas partiretur, imo cui ſolitas commendaret, ſed in
 cuius etiam ſinum ex publicis negotijs contractam interdum
 aſſiduitudinem deponeret, ac ſuaviſſimo alloquio mitigaret, nec
 domi nunc invocnit ſociam curarum publicarum, nec foris do-
 meſti-

mesticarum. Isti vero, cum patrem publicis negotijs occupa-
tum ac disstrictum habeant, non possunt non gravissimo presen-
tia materna desiderio affici. Quare Cives Academici hunc
eorum dolorem, qua possumus ac debemus ratione, leniamus.
Solatia quidem cetera Viduus mestissimus, Vir in schola pie-
tatis & meliorum literarum à puero educatus, rerum humana-
rum cognitione instructus, nec in isto genere tyro, sibi à se ipso
per Spiritus S. gratiam & opem prestare poterit, quippe cum
sciat, nihil sine DEI & quidem optimi parentis voluntate pro-
pitia fieri, qui suos dilectos tempestati, ut apparet, imminen-
ti partim subducit, partim quamdiu visum fuerit relinquit:
Cum sciat ὅτι καὶ ὁ αὐτοῦ πατήρ ὁ ἰσχυρὸς ὁ ἀγαθὸς ὁ ἐλεη-
κλὴν καὶ γένησιν μέλλον ὁ βίβ. Quam vulgus mortem vo-
cat, id ipsum esse principium immortalitatis & futurae vitae
natalem: Cum sciat hominis p̄i voluntatem divina subijci-
dam, nec beatè defunctorum felicitatem luctu ac lacrimis in-
moderatis & Christiana professione indignis infuscandam
turbandam, minuendam: Cum sciat spem beatam futurae resur-
rectionis non pati, ut instar Ethnicorum doleamus, qui ista spe
destituuntur. Hec ergò & alia cum sciat, nisi forte meroris
nebula obrutus animus ea pervidere nequit, nos presentia
nostra & frequentia in cabonestandis exsequiis officio adse-
ctum & condolentiam nostram ei declaremus. Postulant
illud à nobis non tantum viri egregij merita in Rempubl.
etiam nostram hanc literariā, & favor singularis, quo nos, no-
straq; studia prosequitur, sed & Christianae pietatis ratio &
humanae fragilitatis communitas. Quapropter hoc officium
quicumq; Viro Ampliſſ. ejusq; defunctae coniugi prestare vo-
luerint, volent autem omnes qui possunt, ἢ in templo S. Nico-
lai hora media I. convenient & suam sibi fragilitatem ob ocu-
los ponent, ac DEO Opt. Max. Ecclesiam suam, provinciam, ci-
vitatem & in ea Academiam ejusq; salutem & incolumitatem
serijs precibus commendabunt. P. P. Rostochij sub sigillo Aca-
dem. Anno 1626. die Januar. vigesimo tertio,

ritus Sancti nutum componuat, non minus
 litatis exempla nobis relinquere, quam qui
 excutiunt petulanter, & Spiritui Sancto p
 eos vocanti, ducenti, monenti resistunt, ann
 Materia & Forma quasi malorum causis eva
 & animos quarentium in dubio relictos desti
 dolor, triste exemplum habemus in Ampliſſ.
 Etſi, Viri, Dn. JOHANNIS MASII,
 amici nostri honorandi, conjuge ANNA
 qua repentino & inſperato plane obitu suo
 peperit. Illa enim etate florentiſſima, virt
 que ſedula matrifam, & uxori ſuaviſſima ſim
 ſui mariti amantiſſima, neſcēſq; ut ſecun
 ſollicita conveniunt, viā omnis carnis ingre
 atate, liberis, opibus honoribus ſtoret & h
 gulari modestia ac pietate ornaret. Nata es
 Etia matrona ſeculi ſuperioris Anno nonageſim
 neſtiſſimis parentibus, cum patrē habuerit, J
 CHAELIS & ANNAM BODDEKERS m
 ternus ei fuerit JACOBUS MICHAEL
 mus, maternus vero, HENRICUS BODDEK
 ligioſus publicē & privatim bene notus & in p
 nemundensi, quam adminiſtravit, juſtē a
 tus. Iſti parentes cum ſcirent ſexu muliebr
 tutes eſſe, Pietatem, caſtitem, domi cuſtod
 ſtas comitare amant, alias, tenera etate pa
 runt, ut cum lacte materno pietatem, qua ce
 tum eſt fundamentum, inbiberet, eamq; cr
 aſſiduo verbi divini auditu in officina Spir
 ret, augetet ac confirmaret. Acceſſit ex
 efficacia, quod cum illa quotidie tanquam ſp

